

БА-ЩА И СИ-НО-ВЕ

Е-дин ба-ща и-мал ня-кол-ко си-но-ве, ко-и-то пос-то-ян-но се ка-ра-ли по-меж-ду си. Ка-то не ус-пял да прек-ра-ти кав-ги-те им с у-ве-ща-ни-я, той ре-шил да им да-де наг-ле-ден у-рок за вре-да-та от ра-зе-ди-не-ни-е-то. Е-дин ден им ка-зал да му до-не-сат сноп пръч-ки. Ко-га-то му ги до-нес-ли, пос-та-вил вър-за-ни-те пръч-ки в ръ-це-те на все-ки от си-но-ве-те си и ги на-ка-рал да ги пре-чу-пят. Те нап-ря-га-ли всич-ки-те си си-ли, но не мог-ли да сто-рят то-ва.

След то-ва той раз-вър-зал сно-па, взел вся-ка пръч-ка по-от-дел-но и от-но-во ги сло-жил в ръ-це-те на си-но-ве-те си, ка-то се-га те лес-но ги пре-чу-пи-ли.

То-га-ва той се о-бър-нал към тях с ду-ми-те:

– Си-но-ве мо-и, а-ко сте е-дин-ни и спло-те-ни и си по-ма-га-те вза-им-но, ще бъ-де-те ка-то то-зи сноп пръч-ки – не-у-яз-ви-ми за на-пад-ки-те на вра-го-ве-те си. Но а-ко сте ра-зе-ди-не-ни, лес-но ще бъ-де-те пре-кър-ше-ни ка-то те-зи пръч-ки.

